

Επίσημη Εφημερίδα C 226

της Ευρωπαϊκής Ένωσης



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

56ο έτος
3 Αυγούστου 2013

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2013/C 226/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 215 της 27.7.2013 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2013/C 226/02 Γνωμοδότηση C-1/13: Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ 2

2013/C 226/03 Υπόθεση C-112/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 8 Μαρτίου 2013 — A κατά B κ.λπ. 2

2013/C 226/04 Υπόθεση C-275/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Μαΐου 2013 — Elcogás, S.A. κατά Administración del Estado e Iberdrola, S.A. 2

2013/C 226/05 Υπόθεση C-280/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 22 Μαΐου 2013 — Barclays Bank S.A. κατά Sara Sánchez García και Alejandro Chacón Barrera 3

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2013/C 226/06	Υπόθεση C-281/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Μαΐου 2013 οι Lord Inglewood κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαρτίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-229/11 και T-276/11, Inglewood κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	3
2013/C 226/07	Υπόθεση C-295/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Darmstadt (Γερμανία) στις 28ης Μαΐου 2013 — Ο δικηγόρος H. (ως σύνδικος πτωχεύσεως της περιουσίας της G.T. GmbH) κατά H. K.	4
2013/C 226/08	Υπόθεση C-299/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2013 — Isabelle Gielen κατά Ministerraad	5
2013/C 226/09	Υπόθεση C-300/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) στις 30 Μαΐου 2013 — Ayuntamiento de Benferri κατά Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	Υπόθεση C-302/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts στις 3 Ιουνίου 2013 — AS «flyLAL-Lithuanian Airlines», υπό πτώχευση κατά VAS «Starptautiskā lidosta "Rīga"» και AS «Air Baltic Corporation».	6
2013/C 226/11	Υπόθεση C-312/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 7 Ιουνίου 2013 — Claudiu Roșu κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală	7
2013/C 226/12	Υπόθεση C-313/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 7 Ιουνίου 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală κατά Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Υπόθεση C-317/13: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	7
2013/C 226/14	Υπόθεση C-320/13: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	8
2013/C 226/15	Υπόθεση C-321/13: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	8
2013/C 226/16	Υπόθεση C-322/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bolzano (Ιταλία) στις 13 Ιουνίου 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer κατά Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	Υπόθεση C-327/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 17 Ιουνίου 2013 — Burgo Group SpA κατά Illochroma SA, υπό εκκαθάριση, και Jérôme Theetten, ως εκκαθαριστή της εταιρίας Illochroma SA	9
2013/C 226/18	Υπόθεση C-333/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Leipzig (Γερμανία) στις 19 Ιουνίου 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano κατά Jobcenter Leipzig	9
Γενικό Δικαστήριο		
2013/C 226/19	Υπόθεση T-276/13: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου	11



IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2013/C 226/01)

*Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 215 της 27.7.2013

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 207 της 20.7.2013

EE C 189 της 29.6.2013

EE C 178 της 22.6.2013

EE C 171 της 15.6.2013

EE C 164 της 8.6.2013

EE C 156 της 1.6.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση γνωμοδότησης την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ

(Γνωμοδότηση C-1/13)

(2013/C 226/02)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούσα

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης η αποδοχή της προσχωρήσεως τρίτης χώρας στη Σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 8 Μαρτίου 2013 — Α κατά Β κ.λπ.

(Υπόθεση C-112/13)

(2013/C 226/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενος και αναιρεσείων: Α

Ενάγοντες και αναιρεσίβλητοι: Β κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάγεται από την ευρωπαϊκού δικαίου «αρχή της ισοδυναμίας» κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε δικονομικό σύστημα, σύμφωνα με το οποίο τα τακτικά δικαστήρια που καλούνται να αποφανθούν επί της ουσίας της δια-

φοράς οφείλουν μεν να ελέγχουν και την αντισυνταγματικότητα των νόμων, στερούνται όμως της δυνατότητας γενικής καταργήσεως των νόμων, την οποία διαθέτει αποκλειστικώς ένα ειδικώς οργανωμένο Συνταγματικό Δικαστήριο, ότι θα πρέπει τα τακτικά δικαστήρια, σε περίπτωση νόμου αντίθετου προς το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔ), να προσφύγουν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, στο Συνταγματικό Δικαστήριο προκειμένου να επιτευχθεί η γενική κατάργηση του νόμου και να μην αφήσουν απλώς ανεφάρμοστο τον νόμο στη συγκεκριμένη διαφορά;

2) Έχει το άρθρο 47 του ΧΘΔ την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό δικονομική διάταξη σύμφωνα με την οποία δικαστήριο στερούμενο διεθνούς δικαιοδοσίας διορίζει επίτροπο απόντος για τον διάδικο του οποίου δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί ο τόπος διαμονής και, ακολούθως, ο εν λόγω επίτροπος μπορεί να θεμελιώνει κατά τρόπο δεσμευτικό, με την «παράστασή» του, τη διεθνή δικαιοδοσία;

3) Έχει το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾, την έννοια ότι υφίσταται «παράσταση του εναγομένου» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής μόνον εφόσον η αντίστοιχη διαδικαστική πράξη διενεργήθηκε από τον ίδιο τον εναγόμενο ή εξουσιοδοτηθέντα από αυτόν πληρεξούσιο δικηγόρο, ή ισχύει το ίδιο χωρίς περιορισμό και στην περίπτωση επιτρόπου απόντος που διορίστηκε κατά το δίκαιο του εκάστοτε κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 12, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 21 Μαΐου 2013 — Elcogás, S.A. κατά Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

(Υπόθεση C-275/13)

(2013/C 226/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elcogás, S.A.

Καθών: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Προδικαστικό ερώτημα

Θεωρούνται, με βάση την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως απορρέει από τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ιδίως, από τις αποφάσεις στο πλαίσιο των υποθέσεων C 379/98 ⁽¹⁾ και C 206/06 ⁽²⁾), ως «ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους» τα ετήσια ποσά που εισφέρονται στην επιχείρηση Elcogás η οποία διαθέτει εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, όπως προβλέπεται στα ειδικά σχέδια βιωσιμότητας που ενέκρινε υπέρ αυτής το Συμβούλιο Υπουργών, όταν η εισπραξη των εν λόγω ποσών περιλαμβάνεται στο γενικό μέρος των «παγίων δαπανών του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας» οι οποίες, καταβαλλόμενες από το σύνολο των χρηστών, μεταφέρονται στις επιχειρήσεις του τομέα ηλεκτρικής ενέργειας μέσω διαδοχικών εκκαθαρίσεων από την Comisión Nacional de Energía σύμφωνα με προκαθορισμένα νομικά κριτήρια, χωρίς διακριτική ευχέρεια;

⁽¹⁾ Συλλογή 2001, σ. I-2099.

⁽²⁾ Συλλογή 2008, σ. I-5497.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Ισπανία) στις 22 Μαΐου 2013 — Barclays Bank S.A. κατά Sara Sánchez García και Alejandro Chacón Barrera

(Υπόθεση C-280/13)

(2013/C 226/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-προσφεύγουσα: Barclays Bank S.A.

Εναγόμενοι-καθών: Sara Sánchez García και Alejandro Chacón Barrera

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτές η ισπανική ρύθμιση σε θέματα υποθηκών η οποία, μολονότι προβλέπει ότι ο ενυπόθηκος δανειστής μπορεί να ζητήσει μεγαλύτερες εγγυήσεις όταν η εκτιμηθείσα αξία ενυπόθηκου ακινήτου μειώνεται κατά 20 %, δεν προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης υποθήκης, ο καταναλωτής-οφειλέτης-καθού η εκτέλεση μπορεί να ζητήσει, σύμφωνα με αντίθετη αξιολόγηση, την αναθεώρηση της εν λόγω εκτιμηθείσας αξίας,

τουλάχιστον για τους σκοπούς του άρθρου 671 του LEC ⁽²⁾, όταν η αξία αυτή έχει αυξηθεί κατά ισοδύναμο ή μεγαλύτερο ποσοστό, μεταξύ της ημερομηνίας της συστάσεως της υποθήκης και της εκτελέσεως της υποθήκης;

- 2) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτές το ισπανικό δικονομικό καθεστώς περί εκτελέσεως υποθήκης το οποίο προβλέπει ότι μπορεί να κατακυρωθεί στον δανειστή-επισπεύδοντα το ενυπόθηκο ακίνητο στο 50 % της εκτιμηθείσας αξίας του (νυν στο 60 %), όπερ συνεπάγεται αδικαιολόγητη επιβολή κυρώσεως στον καταναλωτή-οφειλέτη-καθού η εκτέλεση ισοδύναμη προς το 50 % (νυν 40 %) της εν λόγω εκτιμηθείσας αξίας;
- 3) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι συντρέχει κατάχρηση δικαιώματος και αδικαιολόγητος πλουτισμός όταν ο δανειστής-επισπεύδων, μετά την κατακύρωση σε αυτόν του ενυπόθηκου ακινήτου στο 50 % (νυν 60 %) της εκτιμηθείσας αξίας, ζητεί τη συνέχιση της εκτελέσεως για το υπόλοιπο ποσό μέχρι να καλυφθεί το σύνολο του χρέους, μολονότι η εκτιμηθείσα αξία και/ή η τρέχουσα τιμή του ενυπόθηκου ακινήτου είναι μεγαλύτερη του συνολικού οφειλόμενου ποσού, ακόμα και αν η συμπεριφορά αυτή επιτρέπεται δυνάμει του εθνικού δικονομικού δικαίου;
- 4) Έχουν η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και οι αρχές του δικαίου της Ένωσης για την προστασία του καταναλωτή και τη συμβατική ισορροπία την έννοια ότι όταν το ενυπόθηκο ακίνητο κατακυρώνεται σε εκτιμηθείσα αξία και/ή τρέχουσα τιμή μεγαλύτερη του συνόλου του ποσού του ενυπόθηκου δανείου, συνεπάγεται η εφαρμογή του άρθρου 570 του LEC, το οποίο αντικαθιστά τα άρθρα 579 και 671 του LEC και, κατά συνέπεια, νοείται ότι έχει πλήρως ικανοποιηθεί η απαίτηση του δανειστή-επισπεύδοντος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento civil (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας).

Αναίρεση που άσκησαν στις 22 Μαΐου 2013 οι Lord Inglewood κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Μαρτίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-229/11 και T-276/11, Inglewood κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσίοντες: Lord Inglewood κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των αναιρεσιόντων

- Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:
 - να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τέταρτο τμήμα) της 13ης Μαρτίου 2013, Inglewood κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (συνεδικασθείσες υποθέσεις T-229/11 και T-276/11).
- αφού επανεξετάσει την υπόθεση,
 - να κρίνει ότι η απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί αυξήσεως της ηλικίας συνταξιοδότησεως από τα 60 στα 63 έτη και περί καταργήσεως των ειδικών καθεστώτων συνταξιοδότησεως, είτε υπό μορφή πρόωρης συνταξιοδότησεως, είτε εν μέρει υπό μορφή εφάπαξ χρηματικής καταβολής, δεν είναι σύννομη.
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα των δύο διαδικασιών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες άσκησαν αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές τους με αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί μη χορηγήσεως σε αυτούς εθελουσίας συμπληρωματικής συντάξεως, είτε ως πρόωρη συνταξιοδότηση, είτε στην ηλικία των 60 ετών, είτε εν μέρει υπό μορφή κεφαλαίου.

Πρώτον, οι αναιρεσιόντες προβάλλουν πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο, υπό την έννοια ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις παραβιάζουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους ή τα προσδοκώμενα δικαιώματά τους εν αναμονή της εκκαθάρισεως σύμφωνα με τους καθορισθέντες και συμφωνηθέντες όρους κατά τον χρόνο αναλήψεως των καθηκόντων τους.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον λόγο που αντλείται από παράβαση του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού περί του καθεστώτος των βουλευτών, ενώ η διάταξη αυτή διευκρίνιζε ότι διατηρούνται τα κεκτημένα ή προσδοκώμενα δικαιώματα. Συγκεκριμένα, η απόφαση της 1ης Απριλίου 2009 θίγει τα κεκτημένα δικαιώματα των αναιρεσιόντων, ήτοι τα δικαιώματα περί πρόωρης συνταξιοδότησεως ή προτιμήσεως συνταξιοδότησεως στο 60ό έτος της ηλικίας και, ενδεχομένως, λήψεως ενός μέρους της συντάξεως υπό μορφή κεφαλαίου.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός περί του καθεστώτος των βουλευτών εφόσον τέθηκε σε ισχύ μετά την απόφαση γενικής ισχύος της 1ης Απριλίου 2009, ενώ οι ατομικές αποφάσεις που αποτελούν το αντικείμενο των προσφυγών εκδόθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον λόγο που αντλείται από προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των αναιρεσιόντων ότι θα λάβουν τη συνταξιοδότησή τους, σύμφωνα με τους καθορισθέντες και εφαρμοσθέντες όρους κατά τη διάρκεια ουσιώδους μέρους της καταβολής των εισφορών τους ή κατά την ημέρα παύσεως των καθηκόντων τους, ήταν μεγαλύτερη από αυτών οι οποίοι είχαν τύχει παρεκκλίσεων, ήτοι, αυτών οι οποίοι ασκούσαν ακόμα τα καθήκοντά τους και είχαν φθάσει στην ηλικία των 60 ετών πριν από την έναρξη ισχύος, στις 14 Ιουλίου 2009, της αποφάσεως της 1ης Απριλίου 2009.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον λόγο που αντλείται από την προσβολή της αρχής της αναλογικότητας αφού διαπίστωσε ότι μόνον το 10 % των ασφαλισμένων υφίστανται τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσεως και τα προβλήματα αποτελέσματα ενός προσωρινώς συσταθέντος ταμείου, το οποίο πρόκειται να εξαφανιστεί.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landgericht Darmstadt (Γερμανία) στις 28ης Μαΐου 2013 — Ο δικηγόρος Η. (ως σύνδικος πτωχεύσεως της περιουσίας της G.T. GmbH) κατά Η. Κ.

(Υπόθεση C-295/13)

(2013/C 226/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Ο δικηγόρος Η (ως σύνδικος πτωχεύσεως της περιουσίας της G.T. GmbH)

Εναγόμενος: Η. Κ.

Προδικαστικά ερωτήματα

σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β' και του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β', και σημείο 3, της Συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας⁽²⁾

1) Έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου έχει κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της οφειλέτριας εταιρίας, αρμοδιότητα να επιληφθούν αγωγής αποζημιώσεως την οποία ασκεί ο σύνδικος πτωχεύσεως κατά του διαχειριστή της οφειλέτριας με αντικείμενο καταβολές που πραγματοποιήθηκαν μετά την επέλευση της αφερεγγυότητας της εταιρίας ή μετά τη διαπίστωση της υπερχρεώσεώς της;

2) Έχει το δικαστήριο του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου έχει κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της οφειλέτριας εταιρίας, αρμοδιότητα να επιληφθεί αγωγής αποζημιώσεως την οποία ασκεί ο σύνδικος πτωχεύσεως κατά του διαχειριστή της οφειλέτριας με αντικείμενο καταβολές που πραγματοποιήθηκαν μετά την επέλευση της αφερεγγυότητας της εταιρίας ή μετά τη διαπίστωση της υπερχρεώσεώς της, εάν ο εν λόγω διαχειριστής δεν έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά σε συμβαλλόμενο κράτος της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

3) Εμπίπτει η αγωγή αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000;

4) Εάν η αγωγή αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1346/2000 και/ή το δικαστήριο δεν έχει σχετική αρμοδιότητα ως προς τον διαχειριστή που έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος της Συμβάσεως του Λουγκάνο:

Συνιστά αυτή η περίπτωση πτωχευτική υπόθεση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα:

α) Έχει το δικαστήριο του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της οφειλέτριας, αρμοδιότητα να επιληφθεί της αγωγής αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, δυνάμει του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

1) Συνιστάται το αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, σε διαφορά εκ συμβάσεως κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

2) Συνιστάται το αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, σε διαφορά εκ συμβάσεως παροχής υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 1, στοιχείο β', της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

β) Συνιστάται το αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως, κατά το πρώτο ερώτημα, σε ενοχή εξ αδικοπραξίας ή οιοσεί αδικοπραξίας κατά την έννοια του άρθρου 5, σημείο 3, της Συμβάσεως του Λουγκάνο;

(¹) EE 2009 L 147, σ. 5

(²) EE L 160, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 30 Μαΐου 2013 — Isabelle Gielen κατά Ministerraad

(Υπόθεση C-299/13)

(2013/C 226/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Isabelle Gielen

Καθού: Ministerraad

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/7/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, την έννοια ότι δεν επιτρέπει τη φορολόγηση της επιβαλλόμενης από τον νόμο μετατροπής τίτλων στον κομιστή σε ονομαστικούς ή σε άυλους τίτλους και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι δυνατό να δικαιολογηθεί ένας τέτοιος φόρος βάσει του άρθρου 6 της προαναφερθείσας οδηγίας;

(¹) EE L 46, σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Ισπανία) στις 30 Μαΐου 2013 — Ayuntamiento de Benferri κατά Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Υπόθεση C-300/13)

(2013/C 226/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ayuntamiento de Benferri

Καθή: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει η φράση «Κατασκευή εναέριων αγωγών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 220 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km», στο σημείο 20 του παραρτήματος I της οδηγίας 85/337 ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11 ⁽²⁾, να ερμηνεύεται κατά την έννοια ότι καλύπτει μόνο τους εναέριους αγωγούς μεταφοράς που πληρούν τα κριτήρια αυτά;

2) Έχει η φράση «[...] μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια», στο σημείο 3, περίπτωση β', του παραρτήματος II της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, την έννοια ότι καλύπτει μόνον τα εναέρια καλώδια μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

3) Καλύπτει η φράση «μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια», στο σημείο 3, περίπτωση β', του παραρτήματος II της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, και τους υποσταθμούς μετασχηματισμού;

4) Καλύπτει η φράση «μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια», στο σημείο 3, περίπτωση β', του παραρτήματος II της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 97/11, υποσταθμούς μετασχηματισμού των οποίων η κατασκευή ή η επέκταση δεν σχεδιάζεται στο πλαίσιο της κατασκευής εναέριου αγωγού μεταφοράς;

⁽¹⁾ Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40).

⁽²⁾ Οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/337/ΕΟΚ (ΕΕ L 73, σ. 5).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāts στις 3 Ιουνίου 2013 — AS «flyLAL-Lithuanian Airlines», υπό πτώχευση κατά VAS «Starptautiskā lidosta “Rīga”» και AS «Air Baltic Corporation».

(Υπόθεση C-302/13)

(2013/C 226/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λετονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: AS «flyLAL-Lithuanian Airlines» υπό πτώχευση.

Εναγόμενες: VAS «Starptautiskā lidosta “Rīga”», AS «Air Baltic Corporation»

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Θεωρείται αστική ή εμπορική, κατά την έννοια του κανονισμού ⁽¹⁾, η υπόθεση στο πλαίσιο της οποίας ο ενάγων ζητεί αποζημίωση και να αναγνωριστεί ο παράνομος χαρακτήρας της συμπεριφοράς των εναγομένων, η οποία συνίσταται σε σύναψη απαγορευμένης συμφωνίας και κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, και στηρίζεται σε γενικής ισχύος κανονιστικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει άλλο κράτος μέλος, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η απαγορευμένη συμφωνία ήταν εξ' υπαρχής άκυρη, καθώς και του γεγονότος ότι η θέσπιση κανονιστικών πράξεων αποτελεί άσκηση κρατικής δραστηριότητας δημοσίου δικαίου (acta iure imperii), ως προς την οποία ισχύει η ετεροδικία του κράτους έναντι των δικαστηρίων άλλου κράτους;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα (εάν δηλαδή πρόκειται για αστική ή εμπορική υπόθεση κατά την έννοια του κανονισμού), θεωρείται ότι η αγωγή αποζημιώσεως αφορά το κύρος αποφάσεων εταιρικών οργάνων κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού, οπότε είναι δυνατόν η απόφαση να μην αναγνωριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 35, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού;

3) Εάν το αντικείμενο της αγωγής αποζημιώσεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (αποκλειστική δικαιοδοσία), υποχρεούται το δικαστήριο του κράτους μέλους αναγνώσεως να ελέγξει τη συνδρομή των περιστάσεων του άρθρου 35, παράγραφος 1, του κανονισμού, σε περίπτωση που ζητείται αναγνώριση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων;

4) Έχει η ρήτρα δημοσίας τάξεως του άρθρου 34, παράγραφος 1, του κανονισμού την έννοια ότι η αναγνώριση αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων είναι αντίθεση στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, εφόσον, πρώτον, ο κύριος λόγος της αποφάσεως ασφαλιστικών μέτρων συνίσταται στο μέγεθος του ποσού που ζητείται με την αγωγή αποζημιώσεως, ο υπολογισμός του οποίου δεν έχει αιτιολογηθεί και τεκμηριωθεί, και, δεύτερον, εφόσον η αναγνώριση και εκτέλεση της αποφάσεως αυτής θα προκαλέσει στους εναγόμενους σημαντική ζημία, για την οποία, σε περίπτωση απορρίψεως της αγωγής αποζημιώσεως, δεν θα έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν την αποκατάστασή της από την ενάγουσα, καθώς πρόκειται για εμπορική εταιρία υπό πτώχευση, με αποτέλεσμα να πληγούν, εν τέλει, τα οικονομικά συμφέροντα και να απειληθεί η ασφάλεια του κράτους μέλους αναγνώσεως, δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Λετονίας κατέχει το σύνολο των μετοχών της Lidosta Riga και το 52,6 % των μετοχών της AS «Air Baltic Corporation»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1 έως 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 7 Ιουνίου 2013 — Claudiu Roșu κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală

(Υπόθεση C-312/13)

(2013/C 226/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Claudiu Roșu

Αναιρεσίβλητη: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală

Προδικαστικά ερωτήματα

Σε περίπτωση κατά την οποία η νομική κατάσταση του πωλητή ως υποκειμένου στον ΦΠΑ επανεξετάζεται, δεδομένου ότι η αντιπαροχή (η τιμή) της παραδόσεως ενός ακινήτου αγαθού καθορίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη, χωρίς οποιαδήποτε μνεία αναφορικά με τον ΦΠΑ, έχουν τα άρθρα 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι βάση επιβολής του φόρου είναι:

- α) η αντιπαροχή (η τιμή) του αγαθού, όπως αυτή προσδιορίστηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη, αφαιρουμένου του συντελεστή του ΦΠΑ, ή
- β) η αντιπαροχή (η τιμή) της παραδόσεως του αγαθού την οποία συμφώνησαν τα συμβαλλόμενα μέρη;

⁽¹⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) στις 7 Ιουνίου 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală κατά Cătălin Ienciu

(Υπόθεση C-313/13)

(2013/C 226/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspectie Fiscală

Αναιρεσίβλητος: Cătălin Ienciu

Προδικαστικά ερωτήματα

Σε περίπτωση κατά την οποία η νομική κατάσταση του πωλητή ως υποκειμένου στον ΦΠΑ επανεξετάζεται, δεδομένου ότι η αντιπαροχή (η τιμή) της παραδόσεως ενός ακινήτου αγαθού καθορίζεται από τα συμβαλλόμενα μέρη, χωρίς οποιαδήποτε μνεία αναφορικά με τον ΦΠΑ, έχουν τα άρθρα 73 και 78 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου την έννοια ότι βάση επιβολής του φόρου είναι:

- α) η αντιπαροχή (η τιμή) του αγαθού, όπως αυτή προσδιορίστηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη, αφαιρουμένου του συντελεστή του ΦΠΑ, ή
- β) η αντιπαροχή (η τιμή) της παραδόσεως του αγαθού την οποία συμφώνησαν τα συμβαλλόμενα μέρη;

⁽¹⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-317/13)

(2013/C 226/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola, και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου 2013/129/ΕΕ, της 7ης Μαρτίου 2013, για την υπαγωγή της ουσίας 4-μεθυλαμφεταμίνης σε μέτρα ελέγχου⁽¹⁾,
- να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της αποφάσεως του Συμβουλίου 2013/129/ΕΕ, μέχρι να αντικατασταθεί αυτή με νέα πράξη, η οποία θα εκδοθεί νομοτύπως,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Καταρχάς, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι το προοίμιο της προσβαλλομένης αποφάσεως παραπέμπει στις ακόλουθες νομικές βάσεις: στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2005/387/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2005, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, την αξιολόγηση κινδύνων και τον έλεγχο νέων ψυχοτρόπων ουσιών⁽²⁾ και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Κοινοβούλιο συνάγει εκ των ανωτέρω ότι το Συμβούλιο παραπέμπει σιωπηρώς στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της πρώην Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής του.

Πρώτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του σε μια νομική βάση, το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΕΕ, η οποία καταργήθηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Για τον λόγο αυτό, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται πλέον μόνο στην απόφαση 2005/387/ΔΕΥ. Η εν λόγω δεύτερη απόφαση συνιστά παράγωγη νομική βάση και είναι, συνεπώς, παράνομη.

Δεύτερον και λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως. Αφενός, εάν ήταν εφαρμοστέο το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΕΕ, θα έπρεπε να προηγηθούν διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, ΣΕΕ. Όμως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Αφετέρου, αν γίνει δεκτό ότι είναι εφαρμοστέες οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισσαβώνας, το Κοινοβούλιο θα έπρεπε να έχει λάβει μέρος στη νομοθετική διαδικασία βάσει του άρθρου 83, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Και στις δύο περιπτώσεις, καθόσον το Κοινοβούλιο δεν μετείχε στη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση αυτή πάσχει από παράβαση ουσιώδους τύπου.

Τέλος, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως από το Δικαστήριο, το Κοινοβούλιο φρονεί ότι πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως μέχρι να αντικατασταθεί αυτή με νέα πράξη, η οποία θα εκδοθεί νομοτύπως.

⁽¹⁾ ΕΕ L 72, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 127, σ. 32.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-320/13)

(2013/C 226/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch και K. Herrmann)

Καθή: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 27, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- να επιβάλει στη Δημοκρατία της Πολωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, την καταβολή χρηματικής ποινής ύψους 133 228,80 ευρώ ημερησίως από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση λόγω μη κοινοποιήσεως των μέτρων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2009/28/ΕΚ·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2009/28/ΕΚ έληξε στις 5 Δεκεμβρίου 2010.

⁽¹⁾ ΕΕ L 140, σ. 16.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-321/13)

(2013/C 226/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και N. Yerrell)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη της οδηγίας 61/2010/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, για την πρώτη προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο των παραρτημάτων της οδηγίας 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικινδύνων εμπορευμάτων⁽¹⁾ ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 61/2010/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 30 Ιουνίου 2011.

(¹) ΕΕ L 233, σ. 27.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bolzano (Ιταλία) στις 13 Ιουνίου 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer κατά Katerina Pokorná

(Υπόθεση C-322/13)

(2013/C 226/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bolzano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Εναγομένη: Katerina Pokorná

Προδικαστικό ερώτημα

Αποκλείει η ερμηνεία των άρθρων 18 και 21 ΣΛΕΕ την εφαρμογή εθνικών νομοθετικών διατάξεων, όπως οι επίδικες εν προκειμένω, οι οποίες αναγνωρίζουν το δικαίωμα χρήσεως της γερμανικής γλώσσας στις αστικές διαδικασίες που εκκρεμούν ενώπιον των δικαστηρίων της Επαρχίας του Μπολτσάνο μόνο στους Ιταλούς υπηκόους που κατοικούν στην Επαρχία του Μπολτσάνο, αλλά όχι στους υπηκόους άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως του αν κατοικούν στην Επαρχία του Μπολτσάνο;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 17 Ιουνίου 2013 — Burgo Group SpA κατά Illochroma SA, υπό εκκαθάριση, και Jérôme Theetten, ως εκκαθαριστή της εταιρίας Illochroma SA

(Υπόθεση C-327/13)

(2013/C 226/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Burgo Group SpA

Εφεσίβλητοι: Illochroma SA, υπό εκκαθάριση, Jérôme Theetten, ως εκκαθαριστής της εταιρίας Illochroma SA

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου [της 29ης Μαΐου 2000] (¹), περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ιδίως στα άρθρα 3, 16, 27, 28 και 29 αυτού, την έννοια ότι:

- α) «η εγκατάσταση» στην οποία γίνεται αναφορά στο άρθρο 3.2 πρέπει να νοηθεί ως υποκατάστημα του οφειλέτη σε βάρος του οποίου έχει κινηθεί η κύρια διαδικασία και δεν επιτρέπει, στο πλαίσιο της ταυτόχρονης εκκαθάρισης περισσότερων εταιριών που ανήκουν στον ίδιο όμιλο, να αποτελέσουν οι τελευταίες αντικείμενο δευτερεύουσας διαδικασίας στο κράτος μέλος στο οποίο έχουν την έδρα τους, λόγω του ότι διαθέτουν νομική προσωπικότητα;
- β) το πρόσωπο ή η αρχή που νομιμοποιείται να ζητήσει την έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας πρέπει να έχει την κατοικία ή την έδρα του εντός του κράτους μέλους από τα δικαστήρια του οποίου ζητείται αυτή η διαδικασία ή αυτό το δικαίωμα πρέπει να επιφυλάσσεται για όλους τους υπηκόους της Ένωσης, στο βαθμό που αποδεικνύουν την ύπαρξη νομικού δεσμού με τη συγκεκριμένη επιχείρηση;
- γ) όταν η κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας είναι διαδικασία εκκαθάρισεως, η έναρξη δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας μιας επιχειρήσεως μπορεί να διαταχθεί μόνον εάν ανταποκρίνεται σε κριτήρια σκοπιμότητας τα οποία επαφίενται στην κρίση του δικαστηρίου του κράτους μέλους ενώπιον του οποίου εισάγεται η δευτερεύουσα διαδικασία;

(¹) ΕΕ L 160, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sozialgericht Leipzig (Γερμανία) στις 19 Ιουνίου 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano κατά Jobcenter Leipzig

(Υπόθεση C-333/13)

(2013/C 226/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Leipzig

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Elisabeta Dano, Florin Dano

Καθής: Jobcenter Leipzig

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτουν στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4 του κανονισμού 883/2004 ⁽¹⁾ τα πρόσωπα τα οποία δεν ζητούν τη χορήγηση παροχών των κλάδων της κοινωνικής ασφάλισης ή των συστημάτων στηρίξεως της οικογένειας κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, αλλά τη χορήγηση ειδικής μη ανταποδοτικού τύπου παροχής κατά την έννοια του άρθρου 70 του κανονισμού;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: απαγορεύει το άρθρο 4 του κανονισμού 883/2004 στα κράτη μέλη να προβλέπουν, προς αποτροπή της αδικαιολόγητης λήψεως ειδικών μη ανταποδοτικού τύπου κοινωνικών παροχών για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβιώσεως κατά την έννοια του άρθρου 70 του κανονισμού, τον εξ ολοκλήρου ή μερικό αποκλεισμό των άπορων πολιτών της Ένωσης από τη χορήγηση τέτοιων παροχών, τις οποίες λαμβάνουν οι πολίτες του οικείου κράτους μέλους που τελούν στην ίδια κατάσταση;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και στο δεύτερο ερώτημα: Απαγορεύει α) το άρθρο 18 ΣΛΕΕ και/ή β) το άρθρο 20, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 20, παράγραφος 2, τρίτη περίοδος, ΣΛΕΕ και με το άρθρο 24, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/38 ⁽²⁾, στα κράτη μέλη να προβλέπουν, προς αποτροπή της αδικαιολόγητης λήψεως ειδικών μη ανταποδοτικού

τύπου κοινωνικών παροχών για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβιώσεως κατά την έννοια του άρθρου 70 του κανονισμού 883/2004, τον εξ ολοκλήρου ή μερικό αποκλεισμό των άπορων πολιτών της Ένωσης από τη χορήγηση τέτοιων παροχών, τις οποίες λαμβάνουν οι πολίτες του οικείου κράτους μέλους που τελούν στην ίδια κατάσταση;

- 4) Σε περίπτωση που, κατόπιν της απαντήσεως στα ανωτέρω ερωτήματα, κριθεί ότι ο μερικός αποκλεισμός της χορηγήσεως παροχών για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβιώσεως συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης; μπορεί η χορήγηση προς τους πολίτες της Ένωσης μη ανταποδοτικού τύπου παροχών για τη διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβιώσεως να περιορίζεται, πλην σοβαρών καταστάσεων κατεπείγουσας ανάγκης, μόνο στη διάθεση των μέσων που είναι αναγκαία για την επιστροφή στο κράτος καταγωγής ή επιβάλλουν τα άρθρα 1, 20 και 51, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη χορήγηση περαιτέρω παροχών που να καθιστούν δυνατή τη μόνιμη διαμονή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-276/13)

(2013/C 226/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Growth Energy (Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες), Renewable Fuels Association (Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Vander Schueren, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10), στο μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες και τα μέλη τους, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους εξής δέκα λόγους.

- 1) Πρώτον, ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τον βασικό κανονισμό, καθόσον επέλεξε να επιβάλει δασμό εθνικής εμβέλειας αντί να προχωρήσει σε υπολογισμό χωριστού δασμού αντιντάμπινγκ για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, μολονότι είχε στη διάθεσή της όλα τα απαραίτητα στοιχεία. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, από την άποψη αυτή, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε νομικό σφάλμα, παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της, παρέβη το καθήκον επιμέλειας, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- 2) Δεύτερον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε νομικό σφάλμα, στο μέτρο που δεν αναπροσάρ-

μοσε την τιμή εξαγωγής κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, παραλείποντας να διορθώσει προς τα πάνω τις τιμές εξαγωγής των μειγμάτων των οικείων παρασκευαστών.

- 3) Τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παρέβη τον βασικό κανονισμό και παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, καθόσον υπερεκτίμησε τον όγκο των εισαγωγών βιοαιθανόλης από τις Ηνωμένες Πολιτείες και δεν τις αντιμετώπισε όπως τις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος από τρίτες χώρες.
- 4) Τέταρτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη τον βασικό κανονισμό στο πλαίσιο του υπολογισμού των περιθωρίων ζημίας.
- 5) Πέμπτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη τον βασικό κανονισμό στηρίζοντας την εκτίμηση περί σοβαρής ζημίας σε έναν βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης ο οποίος δεν παρασκευάζει ομοειδές προϊόν και ορίζοντας τον σχετικό βιομηχανικό κλάδο προτού ορίσει το ομοειδές προϊόν.
- 6) Έκτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η σοβαρή ζημία στην οποία αναφέρεται προκύπτει από δεδομένα ενός μη αντιπροσωπευτικού δείγματος παραγωγών της Ένωσης.
- 7) Έβδομον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι άλλες αιτίες σοβαρής ζημίας δεν θίγουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ, αφενός, των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο των σχετικών μέτρων και, αφετέρου, της προσβαλλόμενης ζημίας στον οικείο βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης.
- 8) Όγδοον, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας ένα μέτρο ντάμπινγκ το οποίο δεν είναι αναγκαίο.
- 9) Ένατον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον έκρινε ότι η έρευνα σχετικά με τη βιοαιθανόλη καταγωγής ΗΠΑ στηριζόταν σε βάσιμη καταγγελία, τη στιγμή που η τελευταία δεν πληρούσε τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο βασικός κανονισμός.
- 10) Δέκατον, ότι η Επιτροπή προσέβαλε κατάφωρα τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και δεν αιτιολόγησε τον προσβαλλόμενο κανονισμό, καθόσον η τελική γνωστοποίηση, η οποία

αποτελέσει τη βάση του, δεν αναφερόταν σε πραγματικά περιστατικά και λόγους που δικαιολογούσαν πράγματι τη λήψη οριστικών μέτρων. Επιπλέον, η Επιτροπή τροποποίησε την περίοδο ισχύος των μέτρων χωρίς να προβάλει αιτιολογία, ενώ δεν επέτρεψε την έγκαιρη πρόσβαση των προσφευγουσών στα μη εμπιστευτικά στοιχεία του φακέλου, ούτε τους έταξε επαρκή προθεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων επί της τελικής γνωστοποίησής τους.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Marquis Energy κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-277/13)

(2013/C 226/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marquis Energy LLC (Hennerin, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: P. Vander Schueren, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10), στο μέτρο που την αφορά, και

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής δέκα λόγους.

1) Πρώτον, ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά τρόπο αντίθετο προς τον βασικό κανονισμό, καθόσον επέλεξε να επιβάλει δασμό εθνικής εμβέλειας αντί να προχωρήσει σε υπολογισμό χωριστού δασμού αντιντάμπινγκ για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, μολονότι είχε στη διάθεσή της όλα τα απαραίτητα στοιχεία. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, από την άποψη αυτή, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε

νομικό σφάλμα, παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της, παρέβη το καθήκον επιμέλειας, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

2) Δεύτερον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και σε νομικό σφάλμα, στο μέτρο που δεν αναπροσάρμοσε την τιμή εξαγωγής κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, παραλείποντας να διορθώσει προς τα πάνω τις τιμές εξαγωγής των μειγμάτων των οικείων παρασκευαστών.

3) Τρίτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παρέβη τον βασικό κανονισμό και παραβίασε την αρχή της ίση μεταχείρισης, καθόσον υπερεκτίμησε τον όγκο των εισαγωγών βιοαιθανόλης από τις Ηνωμένες Πολιτείες και δεν τις αντιμετώπισε όπως τις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος από τρίτες χώρες.

4) Τέταρτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη τον βασικό κανονισμό στο πλαίσιο του υπολογισμού των περιθωρίων ζημίας.

5) Πέμπτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και παρέβη τον βασικό κανονισμό στηρίζοντας την εκτίμηση περί σοβαρής ζημίας σε έναν βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης ο οποίος δεν παρασκευάζει ομοειδές προϊόν και ορίζοντας τον σχετικό βιομηχανικό κλάδο προτού ορίσει το ομοειδές προϊόν.

6) Έκτον, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και νομικά σφάλματα καθόσον η σοβαρή ζημία στην οποία αναφέρεται προκύπτει από δεδομένα ενός μη αντιπροσωπευτικού δείγματος παραγωγών της Ένωσης.

7) Έβδομον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι άλλες αιτίες σοβαρής ζημίας δεν θίγουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ, αφενός, των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο των σχετικών μέτρων και, αφετέρου, της προβαλλόμενης ζημίας στον οικείο βιομηχανικό κλάδο της Ένωσης.

8) Όγδοον, ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας λαμβάνοντας ένα μέτρο ντάμπινγκ το οποίο δεν είναι αναγκαίο.

9) Ένατον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικά σφάλματα και παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον έκρινε ότι η έρευνα σχετικά με τη βιοαιθανόλη καταγωγής ΗΠΑ στηριζόταν σε βίσιμη καταγγελία, τη στιγμή που η τελευταία δεν πληρούσε τις απαιτήσεις τις οποίες θέτει ο βασικός κανονισμός.

10) Δέκατον, ότι η Επιτροπή προσέβαλε κατάφωρα τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και δεν αιτιολόγησε τον προσβαλλόμενο κανονισμό, καθόσον η τελική γνωστοποίηση, η οποία αποτέλεσε τη βάση του, δεν αναφερόταν σε πραγματικά περιστατικά και λόγους που δικαιολογούσαν πράγματι τη λήψη οριστικών μέτρων. Επιπλέον, η Επιτροπή τροποποίησε την περίοδο ισχύος των μέτρων χωρίς να προβάλει αιτιολογία, ενώ δεν επέτρεψε την έγκαιρη πρόσβαση της προσφεύγουσας στα μη εμπιστευτικά στοιχεία του φακέλου, ούτε της έταξε επαρκή προδεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων επί της τελικής γνωστοποίησής.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ledra Advertising κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-289/13)

(2013/C 226/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Ledra Advertising Ltd (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, solicitor και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 958 920,00 ευρώ για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγόμενων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),
- να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και
- εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής- αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου» ⁽¹⁾ για τους εξής λόγους:

— ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,

— βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και

— οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).

2) Δεύτερος λόγος: οι κατωτέρω παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:

— όταν η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (acquis) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,

— η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις καταθέσεις της χωρίς «δικαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— η στέρηση των καταθέσεων είναι prima facie παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαία[α] και ανταποκρίν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.» ⁽²⁾,

— το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και

— η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.

- 3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.
- 4) Τέταρτος λόγος: η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της εξαιτίας της παρεμβάσεως των καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων της βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία της προσφεύγουσας-ενάγουσας να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.
- 5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικώς την προσφεύγουσα-ενάγουσα, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβαίνουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

(¹) Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoerpenstedt κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).

(²) Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — CMBG κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-290/13)

(2013/C 226/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: CMBG Ltd (Tortola, Παρθένι Νήσοι) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, solicitor και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 1 999 121,00 ευρώ για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγομένων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),
- να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και
- εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου» (¹) για τους εξής λόγους:
- ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,
 - βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και
 - οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).

2) Δεύτερος λόγος: οι κατωτέρω παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:

— όταν η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (acquis) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,

— η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις καταθέσεις της χωρίς «δίκαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— η στέρηση των καταθέσεων είναι prima facie παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαία και ανταποκρίν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»⁽²⁾,

— το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και

— η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.

3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.

4) Τέταρτος λόγος: η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της εξαιτίας της παρεμβάσεως των καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων της βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία της προσφεύγουσας-ενάγουσας να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.

5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβιάζουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

⁽¹⁾ Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoerpenstedt κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).

⁽²⁾ Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ελευθερίου και Παπαχριστοφή κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-291/13)

(2013/C 226/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-εναγόντες: Ανδρέας Ελευθερίου (Δερύνεια, Κύπρος), Ελένη Ελευθερίου (Δερύνεια) και Λίλια Παπαχριστοφή (Δερύνεια) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, solicitor και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 347 520,00 λιρών στερλίνων για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγομένων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),

- να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και
- εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεων λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-εναγόντες προβάλλουν πέντε λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του από μου»⁽¹⁾ για τους εξής λόγους:
 - ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,
 - βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και
 - οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).
- 2) Δεύτερος λόγος: οι κατώτερο παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:
 - όταν οι προσφεύγοντες-εναγόντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (acquis) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,
 - οι προσφεύγοντες-εναγόντες στερήθηκαν τις καταθέσεις τους χωρίς «δίκαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
 - η στέρηση των καταθέσεων είναι *prima facie* παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαί[α] και ανταποκρίν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»⁽²⁾,
 - το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
 - ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και
 - η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.
- 3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων των προσφευγόντων-εναγόντων δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.
- 4) Τέταρτος λόγος: οι προσφεύγοντες-εναγόντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους εξαιτίας της παρεμβάσεως καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις των προσφευγόντων-εναγόντων θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων τους βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία των προσφευγόντων-εναγόντων να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.
- 5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικώς τους προσφεύγοντες-εναγόντες, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβαίνουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου

και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

(¹) Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoerpenstedt κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).

(²) Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ευαγγέλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-292/13)

(2013/C 226/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Χρήστος Ευαγγέλου (Δερύνεια, Κύπρος) και Υβόννη Ευαγγέλου (Δερύνεια) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, solicitor και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 1 552 110,64 ευρώ για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγομένων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),

— να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και

— εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής- αγωγής, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου» (¹) για τους εξής λόγους:

— ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,

— βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και

— οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).

2) Δεύτερος λόγος: οι κατωτέρω παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:

— όταν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (acquis) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,

— οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις καταθέσεις τους χωρίς «δίκαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— η στέρηση των καταθέσεων είναι prima facie παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαί[α] και ανταποκριν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.» (²),

— το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,

— ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και

— η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.

3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων των προσφευγόντων-εναγόντων δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.

4) Τέταρτος λόγος: οι προσφεύγοντες-εναγόντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους εξαιτίας της παρεμβάσεως των καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις των προσφευγόντων-εναγόντων θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων τους βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία των προσφευγόντων-εναγόντων να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.

5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικώς τους προσφεύγοντες-εναγόντες, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβαίνουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες-εναγόντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Θεοφίλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-293/13)

(2013/C 226/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-εναγόντες: Χρήστος Θεοφίλου (Λευκωσία, Κύπρος) και Ελένη Θεοφίλου (Λευκωσία) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, *solicitor* και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγομένες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-εναγόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 1 583 479,00 ευρώ για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (*Memorandum of Understanding*), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγομένων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),

— να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και

— εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγοντες-εναγόντες προβάλλουν πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου»⁽¹⁾ για τους εξής λόγους:

— ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,

⁽¹⁾ Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, *Zuckerfabrik Schoeprenstedt κατά Συμβουλίου* (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).

⁽²⁾ Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

- βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και
- οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).
- 2) Δεύτερος λόγος: οι κατωτέρω παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:
- όταν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (*acquis*) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,
- οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις καταθέσεις τους χωρίς «δίκαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
- η στέρηση των καταθέσεων είναι *prima facie* παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαία[α] και ανταποκρίν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»⁽²⁾,
- το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
- ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και
- η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από
- σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.
- 3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων των προσφευγόντων-εναγόντων δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.
- 4) Τέταρτος λόγος: οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους εξαιτίας της παρεμβάσεως των καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις των προσφευγόντων-εναγόντων θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων τους βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία των προσφευγόντων-εναγόντων να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.
- 5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικώς τους προσφεύγοντες-ενάγοντες, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβαίνουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες-ενάγοντες στερήθηκαν τις τραπεζικές καταθέσεις τους θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

⁽¹⁾ Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, *Zuckerfabrik Schoeprenstedt* κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).

⁽²⁾ Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαΐου 2013 — *Fialtor* κατά Επιτροπής και ΕΚΤ

(Υπόθεση T-294/13)

(2013/C 226/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: *Fialtor Ltd* (Belize, Belize) (εκπρόσωποι: Κ. Πασχαλίδης, *solicitor* και Α. Πασχαλίδης, δικηγόρος)

Καθών-εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να επιδικάσει αποζημίωση ύψους 278 925,79 ευρώ για τον λόγο ότι οι όροι που περιέχονται στις παραγράφους 1.23 έως 1.27 του Μνημονίου Κατανόησης (Memorandum of Understanding), της 26ης Απριλίου 2013, μεταξύ της Κύπρου και των καθών-εναγομένων επιβάλλουν υποχρεώσεις, οι οποίες συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ),
- να κρίνει τους σχετικούς όρους άκυρους και να διατάξει την επείγουσα αναθεώρηση των μέσων χρηματοδοτικής συνδρομής των άρθρων 14 έως 18 της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (στο εξής: Συνθήκη για τον ΕΜΣ) βάσει του άρθρου 19, υπό το πρίσμα της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό την τροποποίηση και συμμόρφωσή τους με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και
- εάν δεν γίνει δεκτό το κύριο αίτημα περί καταβολής αποζημίωσης λόγω του ότι οι σχετικοί όροι πρέπει να ακυρωθούν, να επιδικάσει αποζημίωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος: οι σχετικοί όροι του Μνημονίου Κατανόησης επιβάλλουν υποχρεώσεις οι οποίες συνιστούν «κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για την προστασία του ατόμου» (!) για τους εξής λόγους:
 - ο εν λόγω κανόνας δικαίου είναι υπέρτερος διότι περιέχεται στον Χάρτη και στην ΕΣΔΑ,
 - βάσει των άρθρων 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, και 6, παράγραφος 2, ΣΕΕ, οι καθών-εναγόμενες οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνουν ο Χάρτης και η ΕΣΔΑ και
 - οι τραπεζικές καταθέσεις είναι περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ (στο εξής: Πρωτόκολλο).
- 2) Δεύτερος λόγος: οι κατωτέρω παραβάσεις, από κοινού εξεταζόμενες, είναι τόσο σημαντικές ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση υπέρτερου κανόνα δικαίου για τους εξής λόγους:
 - όταν η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της, δεν υπήρχαν εν ισχύ στο κεκτημένο της Ένωσης (acquis) «προϋποθέσεις που προβλέπονται στον νόμο» με αντικείμενο τη στέρηση των τραπεζικών καταθέσεων, κατά παράβαση του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου,
 - η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις καταθέσεις της χωρίς «δίκαιη και έγκαιρη αποζημίωση», κατά παράβαση του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
 - η στέρηση των καταθέσεων είναι *prima facie* παράνομη, εκτός εάν «[τ]ηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας [...] είναι αναγκαί[α] και ανταποκρίν[εται] πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.» (?),
 - το συντρέχον δημόσιο συμφέρον για να αποτραπεί ο πανικός και η επιδρομή στις τράπεζες, βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, δεν ελήφθη υπόψη κατά την εκτίμηση του δημοσίου συμφέροντος βάσει του άρθρου 17 του Χάρτη και του άρθρου 1 του Πρωτοκόλλου,
 - ο επιδιωκόμενος σκοπός δεν ήταν να ζημιωθεί ή να τιμωρηθεί η Κύπρος, αλλά να ωφεληθούν η Κύπρος και η ευρωζώνη διά της παροχής στήριξης σταθερότητας, με την επακόλουθη ελάφρυνση και όχι αποσταθεροποίηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, καθώς και οικονομικής βιωσιμότητας και
 - η παρέμβαση δεν ήταν ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό διότι, βάσει του άρθρου 3 της Συνθήκης για τον ΕΜΣ του 2012, πραγματικός σκοπός της ήταν «η κινητοποίηση της χρηματοδότησης και η παροχή στήριξης σταθερότητας, υπό αυστηρούς όρους [...] προς όφελος των μελών του ΕΜΣ που αντιμετωπίζουν ή απειλούνται από σοβαρά προβλήματα χρηματοδότησης, εφόσον είναι απαραίτητη για τη διαφύλαξη της χρηματοοικονομικής σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και των κρατών μελών της», χωρίς να παραλύσει την οικονομία της.
- 3) Τρίτος λόγος: η στέρηση των καταθέσεων της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν ήταν αναγκαία ούτε ανάλογη.
- 4) Τέταρτος λόγος: η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της εξαιτίας της παρεμβάσεως των καθών-εναγομένων διότι, χωρίς την ανωτέρω κατάφωρη παράβαση, οι τραπεζικές καταθέσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας θα προστατεύονταν στο πλαίσιο των δικαιωμάτων της βάσει του Χάρτη και του Πρωτοκόλλου, με αποτέλεσμα η ζημία της προσφεύγουσας-ενάγουσας να είναι επαρκώς άμεση και προβλέψιμη.

5) Πέμπτος λόγος: εάν τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι βάσιμα, οι σχετικοί όροι πρέπει να κριθούν άκυροι, ανεξαρτήτως του ότι απευθύνονται στην Κύπρο, διότι αφορούν άμεσα και ατομικώς την προσφεύγουσα-ενάγουσα, για τον λόγο ότι οι σχετικοί όροι και ο τρόπος εφαρμογής τους παραβαίνουν τη Συνθήκη και/ή τους σχετικούς με την εφαρμογή της κανόνες δικαίου και/ή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας, εφόσον γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα στερήθηκε τις τραπεζικές καταθέσεις της θίγει το κράτος δικαίου κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΣΕΕ.

- (¹) Βλ. απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schoeprenstedt κατά Συμβουλίου (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025).
(²) Άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη.

Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2013 — Adler Modemärkte κατά ΓΕΕΑ — Blufin (MARINE BLEU)

(Υπόθεση T-296/13)

(2013/C 226/27)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adler Modemärkte AG (Haibach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Plate και R. Kaase)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Blufin SpA (Carpri, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Απριλίου 2013 στην υπόθεση R 386/2012-2 για τον λόγο ότι αντιβαίνει στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει τα λεκτικά στοιχεία «MARINE BLEU» για προϊόντα της κλάσεως 25 — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 6 637 193

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Blufin SpA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: «BLUMARINE» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2013 — Nordex Holding κατά ΓΕΕΑ — Fontana Food (Taverna)

(Υπόθεση T-302/13)

(2013/C 226/28)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Δανία) (εκπρόσωπος: M. Kleis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fontana Food AB (Tyresö, Σουηδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών της 21ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση R 2608/2011-1·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων της 21ης Οκτωβρίου 2011 αριθ. 4891 C που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσαλλομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της διαδικασίας προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Εικονιστικό σήμα που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Taverna» — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 5 466 909 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτιολογία της αιτήσεως κηρύξεως της ακυρότητας: Οι λόγοι της αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας είναι αυτοί που ορίζονται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Κηρύσσει μερικώς άκυρο το επίμαχο κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2013 — *Silicium España Laboratorios* κατά ΓΕΕΑ — LLR-G5 (LLRG5)

(Υπόθεση T-306/13)

(2013/C 226/29)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Silicium España Laboratorios*, SL (Vila-Seca, Ισπανία) (εκπρόσωπος: C. Sueiras Villalobos, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Ιρλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 7ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 383/2012-1, κατά το μέρος κατά το οποίο κήρυξε άκυρο το κοινοτικό σήμα 3384625, «LLRG5», λόγω του ότι η αίτηση καταχώρισής του είχε υποβληθεί κακόπιστα,
- να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ακύρωσης της 20ής Δεκεμβρίου 2011 στην υπόθεση 4174 C,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα, τόσο στα δικά του έξοδα όσο και στα έξοδα της *Silicium* σε σχέση με την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα LLRG5 (αριθ. αίτησης καταχώρισης 3 384 625).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αιτιολογία της αίτησης για την κήρυξη της ακυρότητας: Οι λόγοι στους οποίους στηριζόταν η αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Απόφαση του τμήματος ακύρωσης: Απόρριψη της αίτησης για την κήρυξη της ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης που προσβλήθηκε ενώπιόν του και κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου κοινοτικού σήματος.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — *Repsol* κατά ΓΕΕΑ — *Argiles (ELECTROLINERA)*

(Υπόθεση T-308/13)

(2013/C 226/30)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Repsol*, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Devaureix y L. Montoya Terán, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Josep María Adell Argiles (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση R 1565/2012-1 και, κατά συνέπεια, να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 9 548 884 αίτηση καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος «ELECTROLINERA» για τα προϊόντα των κλάσεων 4, 37 και 39 που απέρριψε η επίμαχη απόφαση,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «ELECTROLINERA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 4, 35, 37 και 39 — Υπ' αριθ. 9 548 884 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Josep Maria Adell Argiles

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εθνικό λεκτικό σήμα «ELECTROLINE-RA» για προϊόντα των κλάσεων 6, 9 και 12

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: μερική απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική αποδοχή της προσφυγής, μερική ακύρωση της απόφασεως του τμήματος ανακοπών και, κατά συνέπεια, απόρριψη της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Ένωση Μαστιχοπαραγωγών κατά ΓΕΕΑ — Gaba International (ELMA)

(Υπόθεση T-309/13)

(2013/C 226/31)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ένωση Μαστιχοπαραγωγών Χίου (Χίος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Α. Μαλαμής, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Gaba International Holding AG (Αμβούργο, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών της 26ης Μαρτίου 2013, στην υπόθεση R 1539/2012-4·
- να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών (ανακόπτοια ενώπιον του τμήματος ανακοπών και καθής ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ) να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και να τους καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας την καταχώριση του κοινοτικού σήματος (προσφεύγουσα).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ELMA» για προϊόντα της κλάσεως 5 — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα 900 845

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο κοινοτικό λεκτικό σήμα «ELMEX» για προϊόντα των κλάσεων 3, 5 και 21

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2013 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-314/13)

(2013/C 226/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, agente, M. Gorgão Henriques και J. da Silva Sampaio, abogados)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της απόφασεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 1870 τελικό.
- Να μην εφαρμόσει στην περίπτωση αυτή τον κανονισμό (ΕΚ) 16/2003 (¹), και συγκεκριμένα, το άρθρο 7, λόγω ουσιωδών παραβάσεων τύπου, παραβιάσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1164/94 (²) ή, εν πάση περιπτώσει, λόγω παραβιάσεως των ισχυουσών στην ένομη τάξη της Ένωσης γενικών αρχών του δικαίου.
- Να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει το υπόλοιπο του οφειλόμενου ποσού.
- Επικουρικώς:
 - a) να κηρύξει την περάτωση της διαδικασίας ανακτήσεως των ήδη καταβληθέντων ποσών και του δικαιώματος παρακρατήσεως του υπολοίπου που δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

β) να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μειώσει τη διόρθωση στην οποία αυτή προέβη όσον αφορά τις φερόμενες παρατυπίες που δεν επιτρέπουν την πλήρη καταβολή του υπολοίπου και επιτάσσουν την πλήρη ανάκτηση των δαπανών που καταβλήθηκαν μετά τις 3 Ιουνίου 2003, αλλά χρεώθηκαν μεταξύ του Ιουνίου του 2002 και του Φεβρουαρίου του 2003.

— Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αφορά τον παράνομο χαρακτήρα του Κανονισμού (ΕΚ) 16/2003 λόγω ουσιωδών παραβάσεων τύπου και παράβαση ιεραρχικώς ανώτερης διατάξεως.

Ο Κανονισμός (ΕΚ) 16/2003 είναι παράνομος, δεδομένου ότι δεν εκδόθηκε από το Σώμα των Επιτρόπων ούτε σύμφωνα με διαδικασία εξουσιοδότησεως, ούτε σύμφωνα με γραπτή διαδικασία ή απλοποιημένη διαδικασία, σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής⁽³⁾, όπως αυτός είχε κατά την ημερομηνία εκδόσεως του προαναφερθέντος κανονισμού, και καθότι δεν τήρησε τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 του εσωτερικού Κανονισμού της Επιτροπής, καθώς και στον βαθμό που η Επιτροπή ερμήνευσε τον κανονισμό κατά τρόπο αντίθετο προς το άρθρο 7 του Κανονισμού (ΕΚ) 16/2003 αντίθετη προς τον κανονισμό (ΕΚ) 1164/94.

2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την επιλεξιμότητα των δαπανών.

Η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει διατάξεις εφαρμογής της Συνθήκης, και συγκεκριμένα αναφορικά με το ζήτημα αν οι καταβληθείσες δαπάνες μετά την έναρξη της περιόδου επιλεξιμότητας και κατά τη διάρκεια αυτής, μολονότι χρεώθηκαν εκ των προτέρων, είναι δαπάνες επιλέξιμες για κοινοτική χρηματοδότηση.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά την παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και του *non venire contra factum proprium*.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε αναπτύξει πάγια διοικητική πρακτική ερμηνείας της επίμαχης διατάξεως υπό την έννοια που προτείνει η Πορτογαλική Δημοκρατία.

Η εν λόγω ερμηνεία προέρχεται από έγκριτες πηγές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, είχε κοινοποιηθεί στην Πορτογαλική Δημοκρατία και τα λοιπά κράτη μέλη, και το περιεχόμενό της επέτρεπε σαφώς στην Πορτογαλική Δημοκρατία να προσδοκά ευλόγως ότι θα ήταν επιλέξιμες οι δαπάνες τα τιμολόγια των οποίων ελήφθησαν πριν και πληρώθηκαν μετά την υποβολή της πλήρους αιτήσεως στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η επιβολή της ερμηνείας που προτείνει τώρα η Επιτροπή παραβιάζει προδήλως την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθόσον επιβάλλει υπερβολικές οικονομικές επιβαρύνσεις στην Πορτογαλική Δημοκρατία, δεδομένου ότι η εν λόγω ερμηνεία δεν είναι ούτε ορθή ούτε αναμενόμενη.

4) Τέταρτος λόγος ο οποίος προβάλλεται επικουρικός και βασίζεται σε παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

Καίτοι αληθεύει, σύμφωνα με το άρθρο Η, του Παραρτήματος ΙΙ, του Κανονισμού (ΕΚ) 1164/94, ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να πραγματοποιήσει τις δημοσιονομικές διορθώσεις που κρίνει σκόπιμες, πράγμα που σημαίνει ότι είναι δυνατή η συνολική ή μερική κατάργηση της ενισχύσεως για το σχέδιο, το εν λόγω θεσμικό όργανο υποχρεούται να τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, όπως το είδος της παρατυπίας και το μέγεθος των οικονομικών επιπτώσεων των ενδεχόμενων παρατυπιών των συστημάτων διαχειρίσεως και ελέγχου. Επομένως, δύσκολα γίνεται κατανοητό πώς είναι δυνατό να προβλέπεται κατάργηση του συνόλου των χορηγηθεισών επιδοτήσεων, καθότι οι διορθώσεις ποσοστού 100 % εφαρμόζονται μόνον όταν οι παρατυπίες στα συστήματα διαχειρίσεως και ελέγχου είναι πολύ σημαντικές ή η διαπιστωθείσα παρατυπία είναι τόσο σοβαρή ώστε να συνιστούν κατάφωρη παράβαση των κοινοτικών κανόνων, κατά τρόπο ώστε όλες οι πληρωμές να καθίστανται παράτυπες.

Οι ερμηνευτικές δυσχέρειες συνιστούν κρίσιμη ελαφρυντική περίπτωση το οποίο θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη πάντοτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Λαμβανόμενων υπόψη των προεκτεθεισών περιστάσεων, υφίστανται μέτρα λιγότερο περιοριστικά—όπως προφανώς η εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ή ακόμη και η μη εφαρμογή καμίας διορθώσεως— μέσω των οποίων μπορεί να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος σκοπός.

5) Ο πέμπτος λόγος προβάλλεται επικουρικός: παραγραφή.

Εν πάση περιπτώσει, οι αξιώσεις για τις προγενέστερες της 3ης Ιουνίου 2003 δαπάνες ήδη είχαν παραγραφεί, δεδομένου ότι το τελευταίο τιμολόγιο ήταν της 28ης Φεβρουαρίου 2003, τρεις μήνες και δύο ημέρες πριν την περί ης ο λόγος ημερομηνία.

Κατά τον Κανονισμό (ΕΚ) 2988/95⁽⁴⁾, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, η προθεσμία παραγραφής της διώξεως είναι τετραετής από την ημερομηνία διαπράξεως της παρατυπίας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 16/2003 της Επιτροπής, της 6ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο (ΕΕ 2003 L 2, σ. 7).

(2) Κανονισμός 1164/94, του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 1994, για την ίδρυση του ταμείου συνοχής (ΕΕ L 130, σ. 1).

(3) ΕΕ L 308 της 8ης Δεκεμβρίου 2000, σ. 26.

(4) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αγωγή της 11ης Ιουνίου 2013 — Pappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-316/13)

(2013/C 226/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Ιταλία), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara, Ιταλία), Fedemar Srl (Cetara, Ιταλία), Testa Giuseppe E C. Snc (Κατάνη, Ιταλία), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara, Ιταλία), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Πεσκάρα, Ιταλία) και Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Πεσκάρα, Ιταλία) (εκπρόσωποι: V. Cannizzaro και L. Caroli, δικηγόροι)

Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τη ζημία που προκάλεσε η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45 °Δ, και στη Μεσόγειο, ο οποίος κηρύχθηκε ανίσχυρος με την απόφαση του Δικαστηρίου, της 17ης Μαρτίου 2011, που εκδόθηκε επί της υποθέσεως C-221/09, και
- κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποκαταστήσει τις προκληθείσες ζημιές·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ενάγοντες στην υπό κρίση υπόθεση επισημαίνουν ότι η επίμαχη εξωσυμβατική ευθύνη οφείλεται στο ότι, με τον κανονισμό 530/2008, η Επιτροπή αποφάσισε αυθαίρετα την απαγόρευση της αλιείας ερυθρού τόνου, από 16ης Ιουνίου 2008, από σκάφη που φέρουν ελληνική, γαλλική, ιταλική, κυπριακή σημαία και σημαία Μάλτας, ενώ αντίστοιχη απαγόρευση για τα σκάφη που φέρουν ισπανική σημαία αποφασίσθηκε μόλις από 23ης Ιουνίου 2008.

Κατά τους ενάγοντες, πληρούνται εν προκειμένω όλες οι αναγκαίες προϋποθέσεις προκειμένου να στοιχειοθετείται ευθύνη των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω της νομοθετικής δράσεώς τους, συγκεκριμένα δε η σοβαρή παράβαση κανόνα που προστατεύει τα συμφέροντα των ιδιωτών, το υποστατό της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και της προβαλλομένης ζημίας.

Επισημαίνουν συναφώς ότι ο κανονισμός 530/2008 κηρύχθηκε στο σύνολό του ανίσχυρος από το Δικαστήριο λόγω παραβίασεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και ότι, κατά πάγια νομολογία, η παραβίαση της αρχής αυτής καταλέγεται μεταξύ των περιπτώσεων σοβαρής παραβίασεως κανόνα υπέρτερης τυπικής ισχύος που σκοπεύει στην προστασία των ιδιωτών.

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2013 — Vita Phone κατά ΓΕΕΑ (LIFEDATA)

(Υπόθεση T-318/13)

(2013/C 226/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vita Phone GmbH (Mannheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Ruess και A. Doerper-Thiele, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 26ης Μαρτίου 2013 στην υπόθεση R 1072/2012-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «LIFEDATA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 10 και 44 — αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 10 525 053

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Μαΐου 2013 — ΖΖ κ.λπ. κατά ΕΤαΕ

(Υπόθεση F-51/13)

(2013/C 226/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: ΖΖ κ.λπ. (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων που περιλαμβάνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας του Φεβρουαρίου 2013, με τις οποίες περιορίζεται η ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών στο 1,8 % για το 2013 και αίτημα ακυρώσεως των μεταγενέστερων εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας. Αφετέρου, αίτημα να υποχρεωθεί το όργανο να καταβάλει αποζημίωση για την προβαλλόμενη υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την προβαλλόμενη ηθική βλάβη.

Αιτήματα των προσφευγόντων-ενάγοντων

Ο προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας Φεβρουαρίου 2013 των προσφευγόντων-εναγόντων, με την οποία περιορίζεται η ετήσια αναπροσαρμογή των μισθών στο 1,8 % για το 2013 και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει τις παρόμοιες αποφάσεις που περιλαμβάνονται στα μεταγενέστερα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει ως αποκατάσταση της υλικής ζημίας (i) τις διαφορές αποδοχών που προκύπτουν από την εφαρμογή της ετήσιας αναπροσαρμογής για το 2013, ήτοι αυξήσεως 1,8 %, για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2013· (ii) τις διαφορές αποδοχών που προκύπτουν ως συνέπεια της εφαρμογής της ετήσιας αναπροσαρμογής κατά 1,8 % για το 2013 επί του ποσού των μισθών που θα καταβληθούν από τον Ιανουάριο του 2014· (iii) τόκους υπερημερίας επί των οφειλόμενων διαφορών αποδοχών έως της πλήρους εξοφλήσεως των οφειλόμενων ποσών, με εφαρμογή για τον υπολογισμό των τόκων υπερημερίας τού, ισχύοντος κατά την κρίσιμη περίοδο, επιτοκίου που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, προσαυξημένου κατά τρεις μονάδες και (iv) αποζημίωση για την απώλεια αγοραστικής δύναμης·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει σε κάθε ενάγοντα-προσφεύγοντα το ποσό των 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική τους βλάβη·

— να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2013 — ΖΖ κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση F-55/13)

(2013/C 226/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως αξιολογήσεως του προσφεύγοντος για το έτος 2011, κατά το μέρος που δεν του αποδόθηκε ο βαθμός «εξαιρετική απόδοση» («exceptional performance») ή «πολύ καλή απόδοση» («very good performance») και δεν προτάθηκε για προαγωγή στην ομάδα καθηκόντων D και κατά το μέρος με το οποίο ορίζει τους στόχους για το έτος 2012, αίτημα ακυρώσεως των κατευθυντηρίων οδηγιών για την έκθεση αξιολογήσεως 2011 και, τέλος, αίτημα για καταδίκη της ΕΤΕπ σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και σε χρηματική αποζημίωση της ηθικής βλάβης που φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει α) την απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2012, κατά το μέρος με το οποίο η Επιτροπή Προσφυγών κατά το άρθρο 22 του κανονισμού προσωπικού και κατά το Note to Staff N. 715 HR/P&O/2012-0103 της 29ης Μαρτίου 2012, απέρριψε την προσφυγή κατά της εκθέσεως του αξιολογήσεως του 2011· β) την έκθεση αξιολογήσεως του 2011 κατά το μέρος με το οποίο δεν συνοψίζεται η απόδοση του προσφεύγοντος ως «εξαιρετική» («Exceptional performance») ή «πολύ καλή» και, τέλος, κατά το μέρος που δεν τον προτείνει για προαγωγή στην ομάδα καθηκόντων D, καθώς και κατά το μέρος με το οποίο ορίζει τους στόχους για το έτος 2012· γ) κάθε συναφή, παρεπόμενη και προηγηθείσα πράξη, περιλαμβανομένων των προαγωγών σύμφωνα με το σημείωμα «2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles» του διευθυντή της διευθύνσεως Ανθρώπινου Δυναμικού, του Μαΐου 2012, δεδομένου ότι, στηριζόμενη στην κρίση που εξέφρασαν οι ιεραρχικώς προϊστάμενοι του προσφεύγοντος, η ΕΤΕπ παρέλειψε να λάβει υπόψη τον προσφεύγοντα ως προς το ζήτημα της «προαγωγής» από την ομάδα καθηκόντων E στην ομάδα καθηκόντων D·
- να ακυρώσει ή να μην εφαρμόσει τις κατευθυντήριες οδηγίες της διευθύνσεως Ανθρώπινου Δυναμικού που περιλαμβάνονται

στο σημείωμα RH/P&O/2011-0242 n. 709 της 13ης Δεκεμβρίου 2011 και στις «Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise», της 14ης Δεκεμβρίου 2012, αντιστοίχως, κατά το μέρος που προβλέπουν ότι η τελική κρίση πρέπει να αποδίδεται με μία έκφραση, αλλά δεν ορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να ακολουθεί ο αξιολογητής προκειμένου να θεωρήσει μία απόδοση ως «εξαιρετική, υπερβαίνουσα τις προσδοκίες» ή «πολύ καλή» ή «ανταποκρινόμενη σε όλες τις προσδοκίες»·

- να καταδικάσει την καθής σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, καθώς και στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-57/13)

(2013/C 226/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει πριν εισέλθει στην υπηρεσία της Επιτροπής κατ' εφαρμογή των νέων ΓΕΔ και της απόφασης περί απορρίψεως της ενστάσεως.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Ιανουαρίου 2013 για τον υπολογισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε πριν εισέλθει στην υπηρεσία της Επιτροπής·
- στο μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως του της 12ης Μαρτίου 2013 με αίτημα την εφαρμογή των ΓΕΔ και των αναλογιστικών επιτοκίων που ίσχυαν κατά τον χρόνο της αιτήσεώς του για μεταφορά των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2013/C 226/20	Υπόθεση T-277/13: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2013 — Marquis Energy κατά Συμβουλίου	12
2013/C 226/21	Υπόθεση T-289/13: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ledra Advertising κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	13
2013/C 226/22	Υπόθεση T-290/13: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — CMBG κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	14
2013/C 226/23	Υπόθεση T-291/13: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ελευθερίου και Παπαχριστοφή κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	15
2013/C 226/24	Υπόθεση T-292/13: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Ευαγγέλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ ...	17
2013/C 226/25	Υπόθεση T-293/13: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Μαΐου 2013 — Θεοφίλου κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	18
2013/C 226/26	Υπόθεση T-294/13: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Μαΐου 2013 — Fialtor κατά Επιτροπής και ΕΚΤ	19
2013/C 226/27	Υπόθεση T-296/13: Προσφυγή της 30ής Μαΐου 2013 — Adler Modemärkte κατά ΓΕΕΑ — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Υπόθεση T-302/13: Προσφυγή της 28ης Μαΐου 2013 — Nordex Holding κατά ΓΕΕΑ — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Υπόθεση T-306/13: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2013 — Silicium España Laboratorios κατά ΓΕΕΑ — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Υπόθεση T-308/13: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Repsol κατά ΓΕΕΑ — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	Υπόθεση T-309/13: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2013 — Ένωση Μαστιχοπαραγωγών κατά ΓΕΕΑ — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Υπόθεση T-314/13: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2013 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής	23
2013/C 226/33	Υπόθεση T-316/13: Αγωγή της 11ης Ιουνίου 2013 — Rappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής	25
2013/C 226/34	Υπόθεση T-318/13: Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2013 — Vita Phone κατά ΓΕΕΑ (LIFEDATA)	25
 Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2013/C 226/35	Υπόθεση F-51/13: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Μαΐου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΤαΕ	26
2013/C 226/36	Υπόθεση F-55/13: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2013 — ZZ κατά ΕΤεπ	26
2013/C 226/37	Υπόθεση F-57/13: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	27



Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>



Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL